RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 139.995 van 1 februari 2005

A.102.718/V-1634

In zake: **de Intercommunale Maatschappij voor de Uitzending van de Televisie, afgekort als BRUTELE,**

die woonplaats kiest bij
Mr. A. BRAUN, Mr. F. de VISSCHER
en Mr. E. CORNU, advocaten,
Louizalaan 149/20
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Wetenschapbeleid,

die woonplaats kiest bij
Mr. A. BERENBOOM, advocaat,
Florencestraat 13
1000 Brussel.

Tussenkomende partijen:

1. de naamloze vennootschap CANAL + Belgique,

die woonplaats kiest bij
Mr. G. de FOESTRAETS, advocaat,
Louizalaan 81
1050 Brussel,

2. de naamloze vennootschap TVi,

die woonplaats kiest bij
Mr. G. de FOESTRAETS, advocaat,
Louizalaan 81
1050 Brussel,

3. de vereniging zonder winstoogmerk TELE BRUXELLES,

die woonplaats kiest bij
Mr. C. DOUTRELEPONT, advocaat,
Bronstraat 58
1060 Brussel,

4. de naamloze vennootschap BELGIAN BUSINESS TELEVISION,

Research Park De Haak
1731 Zellik,

5. de naamloze vennootschap MEDIA AD INFINITUM,

die woonplaats kiest bij
Mr. A. BERENBOOM, advocaat,
Florencestraat 13
1000 Brussel,

6. de naamloze vennootschap naar Frans recht
SATELLIMAGES - TV5,

die woonplaats kiest bij
Mr. A. BERENBOOM, advocaat,
Florencestraat 13
1000 Brussel,

7. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,

die woonplaats kiest bij
Mr. B. STAELENS, advocaat,
Canadesen Hof - Bevrijdingslaan 4/1
8000 Brugge.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 2 april 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij de Intercommunale Maatschappij voor de Uitzending van de Televisie, afgekort als BRUTELE, de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 17 januari 2001 tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, tweede streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 februari 2001;

Gezien de op 23 oktober en 6 november 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de NV CANAL+ BELGIQUE en de NV TVi vragen als tussenkomende partijen te mogen optreden;

Gezien de op 31 oktober 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de VZW TELE BRUXELLES en de NV BELGIAN BUSINESS TELEVISION vragen als tussenkomende partijen te mogen optreden;

Gezien de op 7 november 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de N.V. MEDIA AD INFINITUM en de N.V. naar Frans recht SATELLIMAGES - TV5 vragen als tussenkomende partijen te mogen optreden;

Gelet op de beschikkingen van 7 januari 2002, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien het op 30 mei 2002 ingediende verzoekschrift, waarbij de Vlaamse Gemeenschap vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2002, waarbij de voorzitter van de VIe vakantiekamer, met toepassing van artikel 61 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 79, tweede lid, van het reglement van orde van de Raad van State, goedgekeurd bij besluit van de Regent van 15 april 1949, beveelt de zaak van de rol van de XVe kamer (G/A.102.718/XV-65 [voorheen XIII-2.132]) te schrappen en ze te verwijzen naar de algemene rol;

Gelet op de beschikking van 24 juli 2002, waarbij de voorzitter van de Raad van State de zaak toewijst aan de V^{e} kamer, met toepassing van artikel 61, 4°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (G/A.102.718/V-1.634);

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2002, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van tussenkomst;

Gezien het verslag van de heer E. THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2004, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 september 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 oktober 2004;

Gehoord het verslag van de heer J. JAUMOTTE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Victor PETITAT, loco Mr. Antoine BRAUN, Mr. Fernand de VISSCHER en Mr. Emmanuel CORNU, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Ariane JOACHIMOWICZ, loco Mr. Alain BERENBOOM, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. Geoffray de FOESTRAETS, advocaat, die voor de eerste en tweede tussenkomende partij verschijnt, van Mr. Vincent CHAPOULAUD, loco Mr. Carine DOUTRELEPONT, advocaat, die voor de derde tussenkomende partij verschijnt, van Mr. Ariane JOACHIMOWICZ, loco Mr. Alain BERENBOOM, advocaat, die voor de vijfde en zesde tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. Bart STAELENS, advocaat, die voor de zevende tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer E. THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Artikel 13, tweede streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, bepaalt dat de kabelmaatschappij die een vergunning heeft verkregen om in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een net voor distributie van televisieomroepuitzendingen te exploiteren, gelijktijdig en in hun geheel, naast de programma's die worden uitgezonden door de openbare omroeporganisaties die onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteren en die welke onder de Franse Gemeenschap ressorteren, de televisieprogramma's moet doorgeven die worden uitgezonden door onverschillig

welke andere omroeporganisatie die onder de Vlaamse of de Franse Gemeenschap ressorteert en die door de bevoegde federale minister, dit is de minister bevoegd voor de federale culturele instellingen, wordt aangewezen. Deze regeling wordt de *"must carry"*-regeling genoemd, in tegenstelling tot de *"may carry"*-regeling, bedoeld in artikel 14 van dezelfde wet en die het de kabelmaatschappijen mogelijk maakt de televisieprogramma's van hun keuze door te geven. Volgens artikel 2 van diezelfde wet van 30 maart 1995, is deze bepaling alleen van toepassing op de in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen of televisie-omroepuitzendingen die, wegens hun activiteiten, niet kunnen worden geacht uitsluitend te behoren tot de ene of de andere gemeenschap, in de zin van artikel 127, § 2, van de Grondwet.

2. Met toepassing van deze bepaling heeft de Federale Minister van Wetenschapsbeleid eerst het ministerieel besluit van 2 februari 1998 uitgevaardigd tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, tweede streepje, van de voormelde wet van 30 maart 1995.

Als gevolg van beroepen die op 26 maart en 30 april 1998 tegen dat ministerieel besluit zijn ingesteld door de NV Coditel Brabant (G/A 78.030/V-1.564) en de NV Radio Public, die vervolgens United Pan - Europe Communications Belgium - UPC Belgium is geworden (G/A 78.388/V-1.565), heeft de V^{e} kamer van de Raad van State de neerlegging gelast van het auditoraatsverslag, waarin besloten wordt tot nietigverklaring van het genoemde besluit.

3.1. Als gevolg van het toezenden van het auditoraatsverslag aan de partijen, vragen de diensten van de Eerste Minister, om een nakende nietigverklaring te voorkomen en de aangewezen instellingen niet in een delicate situatie te laten, bij brieven van 7 september 2000 aan de Vlaamse en Franse Gemeenschap, welke de betrokken instellingen zijn die onder hun gezag vallen en die, zowel gelet op de technische vereisten met betrekking tot kabeltelevisie als op de wijze waarop de "*must carry*" door de diensten van de Europese Commissie (inzonderheid het directoraat-generaal Interne Markt), wordt opgevat, eventueel kunnen worden opgenomen in een nieuw ministerieel besluit, dat ten spoedigste dat van 1998 moet vervangen.

3.2. Op 21 september 2000 deelt de Vlaamse Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media mee dat er een afspraak bestaat tussen de gemeenschappen krachtens welke programma's van omroeporganisaties die in één

van de gemeenschappen een "*must carry*"-status genieten, verplicht zouden moeten uitgezonden worden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Hij is van mening dat die afspraak zou moeten worden verlengd en dat de voorstellen van Europa om de *"must carry"*-status te reglementeren, niet op een al te negatieve wijze mogen worden onderzocht. Nadat de Minister heeft verwezen naar een recent ontwerp van richtlijn van het Europees Parlement en de Raad, dat ertoe strekt de Lid-Staten te machtigen om onder bepaalde voorwaarden verplichtingen op te leggen inzake *"must carry"*, preciseert hij voorts dat de Vlaamse Gemeenschap eind 1999 een gemotiveerd advies heeft ontvangen van de Europese Commissie in verband met de regelgeving inzake *"must carry"* in de Vlaamse Gemeenschap en dat momenteel besprekingen aan de gang zijn met de Commissie. Vervolgens deelt hij mee dat naast de openbare omroeporganisaties waarvan de programma's verplicht worden uitgezonden, de bepalingen inzake *"must carry"* in de Vlaamse Gemeenschap tegenwoordig van toepassing zijn op vijf privé-omroeporganisaties, te weten VTM, Kanaal 2, TV Brussel, Kanaal Z en Vitaya. De Minister zegt voorts dat het feit dat de programma's van de betrokken organisaties via de kabelnetten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad kunnen worden uitgezonden, een noodzaak blijkt te zijn, niet alleen voor de Vlamingen van Brussel, maar ook voor het voortbestaan van die organisaties.

3.3. Op 13 oktober 2000 bevestigt de secretaris-generaal van het Ministerie van de Franse Gemeenschap, die vindt dat het inderdaad raadzaam is het voormelde ministerieel besluit van 2 december 1998 in te trekken, het standpunt van de Franse Gemeenschap, luidens hetwelk alle omroeporganisaties die in de Franse Gemeenschap de *"must carry"*-status genieten, om redenen van coherentie in het audiovisuele landschap, eveneens aanspraak zouden moeten kunnen maken op die regeling in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, dat de Franse Gemeenschap door die *"must carry"*-regeling immers de distributie waarborgt van de programma's van de openbare omroep en van de privé-omroeporganisaties die verplichtingen hebben aangegaan van algemeen belang, alsmede zich ertoe hebben verbonden investeringen te doen in de audiovisuele productie en vormgeving, en dat de Gemeenschap het culturele pluralisme van het programma-aanbod wenst te waarborgen en in het bijzonder de toegankelijkheid van dat pluralisme voor alle Franstalige kijkers van Brussel en Wallonië wil behouden. De secretaris-generaal concludeert daaruit dat het onontbeerlijk is dezelfde omroeporganisaties en bijbehorende programma's aan te wijzen als die welke reeds zijn opgenomen in het huidige ministerieel besluit van 2 december 1998, te weten, naast de openbare instelling RTBF, Télé Bruxelles, TV5, RTL-TVi en CANAL+ Belgique. Bij brief

van 14 november 2000 vult de secretaris-generaal van het Ministerie van de Franse Gemeenschap voorts zijn brief van 13 oktober aan met een specifiek argument ten gunste van TV5.

4. Op 13 december 2000 ziet de afdeling Wetgeving van de Raad van State, die op 4 december 2000 om advies was gevraagd over een ontwerp van ministerieel besluit "tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, tweede streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad", ervan af een advies te geven omdat beroepen hangende zijn tegen het voormelde ministerieel besluit van 2 februari 1998.

5.1. Op 17 januari 2001 vaardigt de Federale Minister van Wetenschappelijk Onderzoek het besluit uit tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, tweede streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dit ministerieel besluit van 17 januari 2001, dat de bestreden handeling vormt, bepaalt het volgende:

" Gelet op de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofstad, inzonderheid op artikel 13;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 27 december 2000;

Overwegende dat de must carry regeling een onderdeel is van een audiovisueel beleid dat erop gericht is de kijkers toegang te verlenen tot de openbare omroeporganisaties, maar ook tot de particuliere omroeporganisaties die openbare verplichtingen hebben;

Overwegende dat de must carry regeling tot doel heeft het pluralistisch en cultureel karakter te vrijwaren van het programma-aanbod op de kabeltelevisienetten en de toegang van alle kijkers tot dit pluralisme te waarborgen;

Overwegende dat deze regeling wegens het algemeen belang ontegenzeglijk verantwoord is;

Overwegende dat de keuze van de privé-zenders met een must carry statuut gebeurt met de bedoeling het audiovisuele landschap in België te harmoniseren;

Overwegende het overleg met de Franse en de Vlaamse Gemeenschap;

Overwegende dat het must carry statuut moet worden toegekend aan de aangewezen omroeporganisaties als tegenprestatie voor belangrijke verplichtingen die zij aanvaard hebben te zullen nakomen;

Overwegende dat sommige van deze aangewezen omroeporganisaties een openbare opdracht vervullen;

Overwegende dat wat de vzw Télé Bruxelles en de vzw TV Brussel betreft, het must carry statuut hun moet worden toegekend met het doel de totstandkoming te bevorderen van regionale omroepen die lokale informaties bestemd voor een lokaal publiek verspreidt;

Overwegende dat het afnemen van het must carry statuut tot gevolg zou hebben het bestaan zelf in gevaar te brengen van deze televisieomroeporganisaties die de hoge distributie kosten niet meer zouden kunnen dragen,

Besluit:

Artikel 1. De kabelmaatschappij die een vergunning heeft gekregen om in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een net voor distributie van televisieomroepuitzendingen te exploiteren, moet gelijktijdig en in hun geheel de televisieprogramma's van de volgende omroeporganisaties doorgeven:

1. Vlaamse Media Maatschappij n.v.
2. TV Brussel v.z.w.
3. Belgian business television n.v.
4. Media ad infinitum n.v.
5. TVi s.a.
6. A.s.b.l. Télé Bruxelles
7. Canal + Belgique s.a.
8. Satellimages s.a.

Art. 2. Het ministerieel besluit van 2 februari 1998 tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, 2e streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofstad wordt ingetrokken.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt."

5.2. Naast het onderhavige beroep zijn tegen dat ministerieel besluit van 17 januari 2001 ook verscheidene, eveneens hangende, beroepen tot nietigverklaring ingesteld door de NV United Pan - Europe Communications Belgium - UPC Belgium (G/A 102.711/XV-75[voorheen XIII-2.133]), door de NV Coditel Brabant (G/A 102.717/XV-81[voorheen XIII-2.132]), en door de VZW Wolu-TV (G/A.102.728/XV-67[voorheen XIII-2.130]).

5.3.1. Dit ministerieel besluit van 17 januari 2001 is eveneens gewijzigd bij een ministerieel besluit van 24 januari 2002, om twee nieuwe programma's aan te

wijzen die in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad moeten worden uitgezonden onder de gelding van de *"must carry"* status, te weten EVENT TV VLAANDEREN NV en YTV SA.

5.3.2. De afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft in haar advies, gegeven op 5 december 2001, over een ontwerpbesluit dat het ministerieel besluit van 24 januari 2002 is geworden, gemeend dat het ontwerp geen aanleiding geeft tot enige opmerking, nadat ze erop had gewezen dat de gemachtigde van de minister, op de vraag naar de redenen waarom de nieuwe organisaties werden opgenomen op de lijst van organisaties vermeld in het ministerieel besluit van 17 januari 2001, het volgende antwoord heeft gegeven:

> " De lijst van de programma's in must carry in dat besluit en in het besluit dat het moet aanvullen, is in feite de som van de programma's in must carry, erkend door hun respectieve gemeenschap.
>
> Het doel is voor harmonisatie van het audiovisuele landschap in België te zorgen, het pluralistische en culturele karakter veilig te stellen van het aanbod aan programma's op de kabeltelevisienetten en de toegankelijkheid van dat pluralisme voor alle kijkers te waarborgen".

5.3.3. Tegen dit tweede besluit van 24 januari 2002 is eveneens beroep tot nietigverklaring ingesteld door Brutele, de NV Coditel Brabant, de NV United Pan-Europe Communications Belgium - UPC Belgium en de VZW Wolu-TV (G/A 119.801/XV-186).

6. Bij arrest nr. 96.968 van 26 juni 2001 heeft de Raad van State besloten de debatten te heropenen om het mogelijk te maken het onderzoek van de tegen het eerste ministerieel besluit van 2 februari 1998 gerichte beroepen (G/A.78.030/V-1.564 en G/A.78.388/V-1.565) gelijktijdig te verrichten met het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring ingesteld door de NV Coditel Brabant tegen het voormelde ministerieel besluit van 17 januari 2001 (G/A.102.717/XIII-2.132);

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap, nadat zij eraan had herinnerd dat zij krachtens artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevoegd is inzake radio-omroep en televisie, in haar verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden, in de eerste plaats haar belang om in de onderhavige zaak ter verdediging op te treden, rechtvaardigt met de omstandigheid dat het ministerieel besluit van 17 januari 2001, dat gemotiveerd wordt door een streven naar harmonisatie van het audiovisuele landschap in België,

poogt rechtsgevolgen tot stand te brengen die onder meer in harmonie zijn met het beleid dat de Vlaamse Gemeenschap voert; dat zij meent dat deze eerste overweging volstaat om haar belang te rechtvaardigen; dat zij vervolgens erop wijst dat de bestreden handeling onmiddellijke en duidelijke repercussies heeft op de omroeporganisaties die zij in het raam van haar *"must carry"*-systeem heeft erkend en waarop door die erkenning verplichtingen rusten, en dat die repercussies eveneens volstaan om het belang van de Vlaamse Gemeenschap te rechtvaardigen; dat zij ten slotte opmerkt dat zij er duidelijk belang bij heeft dat de programma's van omroeporganisaties die zij binnen het bestek van haar *"must carry"*-regeling heeft erkend, ook in Brussel worden verspreid, zodat de inwoners van Brussel er in elk geval zeker van zijn dat zij die programma's kunnen ontvangen als eindgebruikers; dat zij in dat verband verwijst naar artikel 31 van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (de zogenaamde universeledienstrichtlijn), welk artikel de Lid-Staten de mogelijkheid biedt voor die netwerken en diensen redelijke uitzendverplichtingen op te leggen als deze netwerken of diensten voor een significant aantal van hun eindgebruikers het belangrijkste middel zijn om radio- of televisie-uitzendingen te ontvangen; dat de Vlaamse Gemeenschap de mening is toegedaan dat de laatstgenoemde garantie, gelet op het streven naar harmonisatie van het audiovisuele landschap in België, ook samenhangt met de eerste en tweede overweging die reeds ten genoegen van recht haar belang rechtvaardigen; dat de Vlaamse Gemeenschap evenwel toegeeft dat haar belang slechts kan gelden voor de uitzendingen van de omroeporganisaties die zij in het kader van de *"must carry"* en krachtens haar bevoegdheden heeft erkend;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap in een laatste memorie, die is ingediend als gevolg van de kennisgeving van het verslag waarin de auditeur concludeert dat zij geen belang heeft om tussen te komen, eerst opmerkt dat zij reeds toestemming om tussen te komen heeft gekregen bij beschikking van de voorzitter van V^{e} vakantiekamer van 27 augustus 2002 en dat geen afbreuk mag worden gedaan aan het gezag van gewijsde dat aan die beschikking is verbonden; dat zij vervolgens verwijst naar de twee uiterste standpunten die kunnen worden verdedigd wanneer het erom gaat te oordelen over het belang van een gemeenschap of van een gewest om op te treden; dat zij eraan herinnert dat de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest van oordeel zijn dat de federale staat en de deelentiteiten hun belang om op te treden niet hoeven te bewijzen wanneer zij bij de Raad van State de nietigverklaring vorderen van een handeling die door een andere entiteit is gesteld

en dat zij verzoekt om de uitspraak op te schorten in afwachting van het arrest dat daaromtrent door het Arbitragehof zal worden uitgesproken als gevolg van de prejudiciële vraag die de Raad van State aan dat Hof heeft gesteld in zijn tussenarrest nr. 125.644 van 24 november 2003; dat de Vlaamse Gemeenschap het door de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest in dezen ingenomen standpunt evenwel niet deelt; dat zij daarentegen oordeelt dat een gemeenschap of gewest haar of zijn belang om bij de Raad van State op te treden wel dient te bewijzen, maar dat die kwestie met omzichtigheid moet worden onderzocht en rekening houdend met de specificiteit van de rechtspersoonlijkheid van de deelentiteiten; dat zij in dat opzicht meent tot staving van haar verzoek tot tussenkomst voldoende te hebben aangetoond dat zij er belang bij heeft bij de Raad van State op te treden om de wettigheid van het bestreden ministerieel besluit te verdedigen; dat zij wederom onder de aandacht brengt dat het besluit uitdrukkelijk is gemotiveerd door het streven naar harmonisatie van het audiovisuele landschap en dat dit streven naar harmonisatie eveneens afhangt van het audiovisuele landschap zoals het door de Vlaamse Gemeenschap is geregeld; dat zij daaruit afleidt dat zij, in haar hoedanigheid van regelgevende overheid, er dus per definitie beslist belang bij heeft dat niet wordt vernietigd de aldus door de Belgische Staat gedefinieerde regelgeving die ertoe strekt, ook voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, te voorzien in een geharmoniseerde regeling, die eveneens rekening houdt met de *"must carry"*-regeling die van toepassing is bij de Vlaamse Gemeenschap; dat zij in dat verband weer onder de aandacht brengt dat dit streven naar harmonisering van het Belgische audiovisuele landschap ertoe geleid heeft dat de federale Staat de gemeenschappen heeft geraadpleegd, wat bijdraagt tot de staving van het belang dat de gemeenschappen hebben om op te treden; dat de Vlaamse gemeenschap ook meent dat men het belang dat zij erbij heeft om op te treden evenmin kan betwisten om de eenvoudige reden dat de organisaties waarvoor de *"must carry"*-regeling geldt, er zelf belang bij zouden hebben om op te treden in het kader van de onderhavige zaak; dat, volgens haar, het belang van de ene immers ipso facto het belang van de andere niet uitsluit en dat het evenmin de vraag is of het belang van de Vlaamse Gemeenschap kleiner of groter is dan dat van de organisaties waarop de bestreden handeling betrekking heeft; dat de Vlaamse Gemeenschap ervan uitgaat dat zij, als Gemeenschap, er belang bij heeft dat de verplichtingen die zij aan haar erkenningen verbindt, ook uitlopen op een aantal faciliteiten die aan erkende organisaties worden verleend en die wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, precies voortvloeien uit het bestreden besluit; dat het haar ten slotte niet duidelijk is in welk opzicht zij haar belang ook niet zou kunnen laten steunen op haar betrachting dat de programma's die zij zelf in het kader van haar eigen bevoegdheden heeft erkend, ook

in Brussel worden uitgezonden, ten behoeve van de Brusselaars; dat de Vlaamse Gemeenschap oordeelt dat hoogstens de vraag zou kunnen rijzen of zij de vereiste hoedanigheid heeft om bij de Raad van State het ministerieel besluit van 17 januari 2001 te bestrijden en of er in dat opzicht een onderscheid gemaakt zou moeten worden tussen de begrippen hoedanigheid en belang; dat die vraag evenwel in casu niet onderzocht hoeft te worden aangezien het niet de Vlaamse Gemeenschap is die het geschil voor de Raad van State heeft gebracht; dat de Vlaamse Gemeenschap de bestreden regels daarentegen volkomen verdedigt; dat de enige echte reden voor haar tussenkomst erin bestaat die regels te verdedigen, die ertoe strekken het audiovisuele landschap te harmoniseren, die goedgekeurd zijn als gevolg van overleg met de gemeenschappen, die tot gevolg hebben dat aan door de Vlaamse Gemeenschap erkende organisaties een aantal rechten wordt verleend en eveneens tot doel hebben dat de door de Vlaamse Gemeenschap onder de *"must carry"*-regeling erkende programma's met zekerheid ook in Brussel zullen kunnen worden ontvangen;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap op de terechtzitting de in haar laatste memorie geformuleerde overwegingen herhaalt; dat zij haar verzoek om uitstel van de uitspraak uitvoeriger rechtvaardigt met de omstandigheid dat uit het door het Arbitragehof te wijzen arrest, in antwoord op de door de Raad van State gestelde prejudiciële vraag, zou kunnen blijken dat voortaan zou moeten worden aangenomen dat gemeenschappen of gewesten geen belang meer hoeven aan te tonen om op te treden bij de Raad van State; dat zij nogmaals verklaart dat de omstandigheid dat de organisaties met een *"must carry"*-status een groter belang zouden kunnen hebben om tussen te komen in het geding dan het belang dat zij aanvoert, niets afdoet aan het feit dat de Vlaamse Gemeenschap een eigen belang blijft hebben om op te treden als tussenkomende partij, om de wettigheid van het bestreden besluit te verdedigen; dat zulks des te meer geldt daar zij optreedt als tussenkomende partij en niet als verzoekende partij; dat in dat verband een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen de begrippen hoedanigheid en belang;

Overwegende dat de verzoekende en de verwerende partij verwijzen naar de processtukken;

Overwegende dat de tussenkomende partijen die op de terechtzitting aanwezig zijn, eveneens verwijzen naar de processtukken; dat de eerste tussenkomende partij voorts verklaart dat de Vlaamse Gemeenschap niets anders aanvoert dan een gewoon algemeen belang, dat evenwel geen voldoende belang is

om bij de Raad van State tussen te komen teneinde de wettigheid van de bestreden handeling te verdedigen;

Overwegende dat, zoals wordt gepreciseerd in het verslag aan de Regent dat voorafgaat aan het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Administratie van de Raad van State (Verzameling der wetten en besluiten, 1948, blz. 2517), de beschikking waarbij de voorzitter van de geadieerde kamer het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk verklaart, alleen tot doel heeft roekeloze en tergende tussenkomsten te voorkomen; dat die controle meestal in twee fasen geschiedt; dat de geadieerde kamer in een eerste fase zonder termijn en bij beschikking uitspraak doet over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, doch dat in een tweede fase in het arrest zelf definitief uitspraak wordt gedaan over die ontvankelijkheid; dat daaruit volgt dat de beschikking waarbij de voorzitter van de geadieerde kamer na een kort onderzoek het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk verklaart, alleen kan worden beschouwd als een voorlopige ordemaatregel waarbij de verzoeker tot tussenkomst toestemming krijgt om deel te nemen aan de debatten; dat een zodanige beschikking, in tegenstelling tot wat de Vlaamse Gemeenschap betoogt, dus niet vooruitloopt op de definitieve beslissing over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, met als gevolg dat er geen gezag van gewijsde aan kan worden verbonden;

Overwegende dat de prejudiciële vraag aan het Arbitragehof, waarnaar de Vlaamse Gemeenschap verwijst om te vragen dat de uitspraak over de ontvankelijkheid van haar verzoek tot tussenkomst wordt uitgesteld, betrekking heeft op artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat meer bepaald op de helling wordt gezet de verschillende draagwijdte die zou moeten worden gegeven aan het belang waarvan de deelentiteiten moeten doen blijken om op te treden bij de Raad van State, vergeleken bij het belang waarvan zij doen blijken wanneer zij een curatieve toetsing van een rechtsregel laten verrichten bij het Arbitragehof of een preventieve toetsing bij de instanties voorgeschreven bij de regels die gelden voor het federale België; dat de prejudiciële vraag er dus toe strekt te laten preciseren of de deelentiteiten al dan niet hoe dan ook kunnen doen blijken van een wettelijk belang om, zoals zij dat kunnen bij het Arbitragehof, bij de Raad van State de inachtneming te eisen van de bevoegdheidsverdelende regels; dat het antwoord van het Arbitragehof op die vraag evenwel geen rechtstreeks en onmiddellijk gevolg kan hebben voor de onderhavige zaak; dat het in casu immers gaat om enerzijds artikel 21*bis* van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en anderzijds het begrip belang, vereist om bij de Raad van State

in een reeds lopende zaak te kunnen tussenkomen, en niet om bij die Raad de nietigverklaring of de schorsing te kunnen vorderen met het oog op het veilig stellen van zijn eigen bevoegdheden; dat de Vlaamse Gemeenschap bevestigt dat zij haar belang om tussen te komen in het kader van het onderhavige beroep wel moet bewijzen en dat zij trouwens niet vraagt dat daaromtrent een prejudiciële vraag wordt gesteld aan het Arbitragehof, waarbij ditmaal uitdrukkelijk wordt gedoeld op het vereiste van het belang waarvan blijk moet worden gegeven tot staving van een verzoek tot tussenkomst, en wat meer, ter verdediging van de bestreden handeling; dat er bijgevolg geen reden is om de uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap uit te stellen;

Overwegende dat artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, het recht om in het geding tussen te komen uitsluitend verleent aan de "degenen die belang hebben bij de oplossing van de zaak"; dat dit belang, als het gaat om een beroep tegen een reglementaire bestuurshandeling, zeker, rechtstreeks en persoonlijk moet zijn, zelfs wanneer het gaat om een vrijwillige tussenkomst om de bestreden handeling te verdedigen;

Overwegende dat zowel de Vlaamse als de Franse Gemeenschap, elk binnen hun eigen bevoegdheidssfeer, zowel ratione materiae als ratione loci, in hun wetgeving de *"must carry"* en *"may carry"*- regelingen hebben opgenomen; dat zij daartoe eigen regels hebben vastgesteld, geheel onafhankelijk van de andere gemeenschap en van de federale Staat;

Overwegende daarentegen dat de Vlaamse Gemeenschap, net zo min als de Franse Gemeenschap, niet bevoegd is om kabelmaatschappijen die een vergunning hebben gekregen om in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een net voor distributie van televisieomroepuitzendingen te exploiteren en die niet kunnen worden geacht uitsluitend tot de ene of de andere gemeenschap te behoren, te verplichten om televisieprogramma's door te geven van privé-omroeporganisaties onder de gelding van de *"must carry"*-regeling; dat immers alleen de federale wetgever voor die aangelegenheid bevoegd is en dat zij die bevoegdheid heeft aangewend bij de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad; dat de bevoegde minister bij artikel 13, tweede streepje, van die wet uitdrukkelijk wordt gemachtigd om onder de tot de Vlaamse of de Franse Gemeenschap behorende privé-omroeporganisaties de organisatie of organisaties aan te wijzen waarvan de televisieprogramma's gelijktijdig en in hun

geheel moeten worden doorgegeven door alle kabelmaatschappijen die een vergunning hebben gekregen om een net voor distributie van televisieomroepuitzendingen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad te exploiteren; dat, met dien verstande dat hij alleen privé-organisaties mag erkennen die onder de Vlaamse of de Franse Gemeenschap ressorteren, de bevoegde federale minister in dat verband over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt, om zowel organisaties te erkennen die in hun gemeenschap niet genieten van de *"must carry"*-bepalingen als de erkenning te ontzeggen aan organisaties die er wel van genieten; dat de minister evenmin op enige manier gebonden is door de criteria die de Vlaamse of de Franse Gemeenschap heeft gehanteerd om haar eigen wetgeving inzake *"must carry"* op te stellen;

Overwegende dat een eventueel arrest tot nietigverklaring van het thans aangevochten ministerieel besluit geen enkel rechtstreeks en onmiddellijk gevolg zou kunnen hebben voor de regels die elk van de gemeenschappen terzake uitvaardigt en dus ook niet voor het lot van de privé-omroeporganisaties die door ieder van hen met toepassing van hun eigen *"must carry"*-regeling zijn erkend;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap niet aantoont dat zij in het kader van de verdediging van haar eigen bevoegdheden zowel ratione materiae als ratione loci, een zeker, persoonlijk en rechtstreeks belang heeft in de zin van artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, om tussen te komen ter verdediging van de bestreden handeling;

Overwegende dat noch de voormelde wet van 30 maart 1995, noch enige andere bepaling de minister overigens verplicht om met de gemeenschappen te overleggen of ze te raadplegen voordat hij zijn bevoegdheden uitoefent; dat de Vlaamse Gemeenschap geen recht kan doen gelden om bij de uitwerking van de *"must carry"*-regeling in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad te worden betrokken; dat zij dus evenmin tot staving van haar verzoek tot tussenkomst enig functioneel belang kan aanvoeren dat gebaseerd is op schending van haar prerogatieven terzake;

Overwegende dat de bevoegde federale minister er weliswaar toe gehouden is onder de *"must carry"*-regeling alleen privé-omroeporganisaties te erkennen die tot de Vlaamse of de Franse Gemeenschap behoren, maar niet wettelijk verplicht is om, in het kader van de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid, voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad alle privé-

organisaties te erkennen die door elk van de gemeenschappen op basis van hun eigen *"must carry"*-regeling zijn erkend; dat het streven van de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap om het audiovisuele landschap in België via de uitoefening van hun eigen bevoegdheden te harmoniseren en daartoe informeel overleg te plegen en erop te letten dat in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, onder de gelding van de *"must carry"*-regeling, alle organisaties worden erkend die reeds door elk van de gemeenschappen onder die regeling zijn erkend, thans louter een politieke verbintenis is die hen geenszins juridisch bindt; dat uit zulk een verbintenis, die elk van de betrokken gemeenschappen overigens te allen tijde mag intrekken, evenmin het zekere, rechtstreekse en persoonlijke belang kan worden afgeleid dat de federale Staat of elk van de gemeenschappen zou kunnen hebben om vrijwillig tussen te komen ter verdediging van een besluit dat in verband met de aangelegenheid door één van de andere entiteiten is uitgevaardigd en dat bij de Raad van State wordt aangevochten; dat bijgevolg de Vlaamse Gemeenschap, net zo min als de federale Staat of de Franse Gemeenschap dit zouden kunnen doen indien beroep werd ingesteld tegen een soortgelijk besluit van de Vlaamse Gemeenschap, zich kan beroepen op haar eigen bevoegdheden inzake radio- en televisie-omroepuitzendingen om ten genoegen van recht blijk te geven van het belang dat krachtens artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, vereist is om vrijwillig bij de Raad van State ter verdediging te mogen tussenkomen teneinde door dat rechtscollege de wettigheid te laten vaststellen van een verordening die niet door haar is uitgevaardigd; dat het in dat verband van weinig belang is dat de Vlaamse Gemeenschap alleen van zins is tussen te komen ter bescherming van de uitoefening van haar eigen bevoegdheden ten aanzien van privé-organisaties die ze zelf heeft erkend;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap uiteraard evenmin bij de Raad van State mag tussenkomen ter verdediging van een belang dat samenvalt met dat van derden; dat het immers zaak is van de privé-organisaties die de Vlaamse Gemeenschap in het kader van haar eigen bevoegdheden onder de *"must carry"*-regeling heeft erkend en die ook begunstigden zijn van de bestreden handeling, te onderzoeken of een eventuele nietigverklaring van die handeling hun al dan niet nadeel kan berokkenen of zelfs hun voortbestaan in gevaar kan brengen, ook in de Vlaamse Gemeenschap; dat de verschillende betrokken privé-organisaties trouwens ook vrijwillig hebben gevraagd om ter verdediging te mogen tussenkomen, hetzij in het kader van deze zaak, hetzij in het kader van andere beroepen tot nietigverklaring, die ook tegen de thans aangevochten handeling zijn gericht; dat het er dus niet om gaat te willen bepalen of de Vlaamse Gemeenschap meer of minder

belang heeft dan de betrokken organisaties om als tussenkomende partij op te treden, maar dat moet worden onderzocht of de Vlaamse Gemeenschap, op basis van haar tweede aangevoerde motief tot staving van haar verzoek tot tussenkomst, wel een rechtstreeks, persoonlijk en zeker belang heeft om als tussenkomende partij op te treden; dat dit in casu net niet het geval is, zoals hierboven is uitgelegd; dat de Vlaamse Gemeenschap haar belang om bij de Raad van State als tussenkomende partij op te treden, evenmin louter mag baseren op de overweging dat de omvang van de verplichtingen die zij aan de door haar erkende privé-organisaties zou hebben opgelegd, inzonderheid zou hebben afgehangen van de extra mogelijkheden die deze organisaties mochten verwachten via een aanvullende erkenning die tot de bevoegdheid behoort van een andere entiteit dan de Vlaamse Gemeenschap;

Overwegende dat de duidelijke wil van de Vlaamse Gemeenschap dat de programma's van de door haar erkende omroeporganisaties ook worden uitgezonden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, zodat de inwoners van Brussel in elk geval zeker mogen zijn dat ze die programma's als eindgebruiker kunnen ontvangen, evenmin voor de Vlaamse Gemeenschap een persoonlijk en rechtstreeks belang vormt in de zin van artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; dat dit des te meer klemt, daar de Vlaamse Gemeenschap, evenmin als de Franse Gemeenschap, zich niet kan beroepen op enige bevoegdheid of enig prerogatief terzake en artikel 13, tweede streepje, van de voormelde wet van 30 maart 1995 niet als zodanig bepaalt dat alle privé-organisaties die onder de *"must carry"*-regeling door de Vlaamse of door de Franse Gemeenschap zouden zijn erkend, moeten worden erkend in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad; dat verwijzing naar artikel 31 van de voormelde richtlijn "universele diensten" evenmin voldoende is om, vanuit dat oogpunt, te bewijzen dat het vereiste belang voorhanden is, doordat die bepaling natuurlijk niet zo kan worden opgevat dat ze toestaat in het interne recht af te wijken van de regels voor de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale Staat en de deelentiteiten; dat in dat verband van weinig belang is dat de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk verklaart dat ze haar belang beperkt tot de uitzendingen van de omroeporganisaties die zij krachtens haar eigen bevoegdheden heeft erkend;

Overwegende dat evenmin als een voldoende belang in de zin van artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan worden beschouwd dat de Vlaamse Gemeenschap, door op te treden ter verdediging van een handeling die niet onder haar bevoegdheid valt, een advies zou

willen verkrijgen of zelfs haar eigen prerogatieven in verband met de *"must carry"*-regeling verdedigd zou willen zien; dat de afdeling Administratie van de Raad van State niet tot taak heeft verdekt advies te geven; dat het verlangen om te weten hoe in rechte een bepaalde zaak kan worden opgelost, evenmin een reden is om in de debatten tussen te komen, aangezien iedereen inzage kan nemen van de arresten die de Raad van State heeft gewezen;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap dus niet aantoont dat ze in de zin van artikel 21bis van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, wel belang heeft om vrijwillig tussen te komen ter verdediging van het thans aangevochten ministerieel besluit; dat bovendien de controverse omtrent de begrippen "hoedanigheid" en "belang" in het onderhavige geval irrelevant is;

Overwegende dat het verzoek tot tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap moet worden afgewezen; dat dienovereenkomstig moet worden vastgesteld dat niet langer wordt voldaan aan artikel 61, 4°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en dat bijgevolg met toepassing van artikel 53 van diezelfde wetten het onderzoek van de zaak behoort te worden voortgezet door een Franstalige kamer,

B E S L U I T:

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, wordt afgewezen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol om aan een Franstalige kamer te worden toegewezen.

<u>Artikel 4</u>.

De kosten van het verzoek tot tussenkomst, ingediend door de Vlaamse Gemeenschap, bepaald op 125 euro, komen ten laste van laatstgenoemde.

De beslissing over de overige kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting van de V^{e} kamer, op één februari tweeduizend en vijf, door :

Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad, wnd. voorzitter,
de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	J. JAUMOTTE,	staatsraad,
Mevr.	M. -Chr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier, De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS. S.GEHLEN.